

A la meua estimada Filà Alcodianos,
bressol i llar de grans festers,
escola de l'amistat i teatre dels somnis.
Seguiu sempre fent història.

A les meues xiques,
còmplices i culpables
de totes les meues malifetes.

Gràcies per
acompanyar-me
en este gran dia

 Jordi

5/4/2026

Vaig nèixer a Alcoi l'any 1980 i he crescut tota la vida envoltat pel sentiment i valors alcodians. El meu avi Felo, mon tio Felo i mon pare, Pepe, em van guiar pel camí de la Festa des de xicotet, ensenyant-me a estimar cada acte, cada detall i cada moment, sempre impulsats per l'energia i la il·lusió festeres cultivades en casa per la meua àvia Laura i ma mare, Laura també.

Més avant vaig fer el meu propi camí en la filà, intentant sempre ajudar al progrés i projecció de l'entitat. L'any 1999 vaig fer la primera pàgina web dels alcodians. Per molts anys m'he encarregat de la crònica audiovisual, la comunicació i les xarxes socials. Membre de Junta des de 2008, espentant per que tot funcione de la millor manera possible.

En 2004 vaig gaudir de la meua primera esquadra, cedida per mon pare, a la qual van seguir les de 2008, 2012 i 2018. L'any 2015 vaig fer l'Esquadra del Mig envoltat d'amics, i en 2023 vaig ser cavaller de l'Alferes acompanyat per tota la família.

Enguany per fi, per sort i per dret de Roda, tindrè l'orgull i satisfacció de representar la Filà Alcodianos en la Glòria Major de 2026, 750 aniversari del patronatge de Sant Jordi.

PERSONATGES

CAROLINA FERRER

Arqueòloga del MARQ, festera de la Filà Alcodianos i filla del Primer Tro. Lidera l'excavació del Castellar on s'ha descobert l'*Homo Alcodianus* que, si es confirma, serà la troballa més important en la història d'Alcoi i una de les més importants del món. Carolina viatja molt a Londres per feina però sempre ha preferit treballar i investigar ací en Alcoi.

MICHAEL COLLINS

Collega de Carolina, Michael és un home molt il·lustrat i també molt estirat. Qualsevol pensaria que s'ha empassat una granera! Parla molt bé valencià, però té un fort accent *British* molt graciós.

Michael haurà de vindre a Alcoi a fer-se responsable de la certificació i verificació de la fantàstica troballa arqueològica. Al mateix temps, entrarà en contacte també amb la societat alcoiana: un intens xoc cultural i un curs intensiu d'alcoiania que el deixaran marcat per a sempre.

FELO

Primer Tro de la Filà Alcodianos i pare de Carolina, estima molt Alcoi, la Festa i la seua filà. Més encara estima la seua filla i vol sempre el millor per a ella, per això està molt content que s'haja quedat a viure i treballar a Alcoi i no se n'haja anat *'al Londres eixe, que no saben menjar bé, ni jugar a cotos'*. Felo no podria permetre que res dolent li passara a Carolina, com ara, per exemple, ajuntar-se amb algun xicon estranger.

ENCARNA

És la dona de Felo i mare de Carolina. Només vol el millor per a la xiqueta i, per tant, la deixa que faça el que vulga, perquè ja és major i sap perfectament el que li convé. Intenta sempre escoltar-la i recolzar-la en les seues decisions, i és l'encarregada d'apacar les rabietes de Felo quan li pilla un atacet de fervor alcoià i se li emboira el pensament.

Encarna té una vida social molt activa, perquè Felo està sempre en la filà i ella ha de buscar-se entreteniments pel seu compte.

PILAR

Amiga d'Encarna, les dues aprofiten les classes del gimnàs per posar-se al dia de totes les novetats i xafarderies del barri, però les xarxes socials i els grups de whatsapp cada vegada tenen més pes en el dia a dia del 'cotilleo' alcoià.

IÑAKI

Conserge reboster de la Filà Alcodianos. Tot i que ell és Benimerí 'de fulla', està prou ben considerat en la filà. S'ho ha guanyat amb anys de servici darrere la barra. És castellà profund i convençut -no en dirà mai una en valencià!- però entre plat i plat ho escolta tot i sempre té el comentari més adient per rematar qualsevol conversa que tinga lloc en les taules de la Societat.

CARLOS Fester alcodiano.

ROBERTO Fester alcodiano.

ISMAEL Periodista.

GABRIEL Periodista.

PABLO Músic de la banda.

PABLO Músic de la banda.

JORDI Músic de la banda.

ANNA Monitora de zumba.

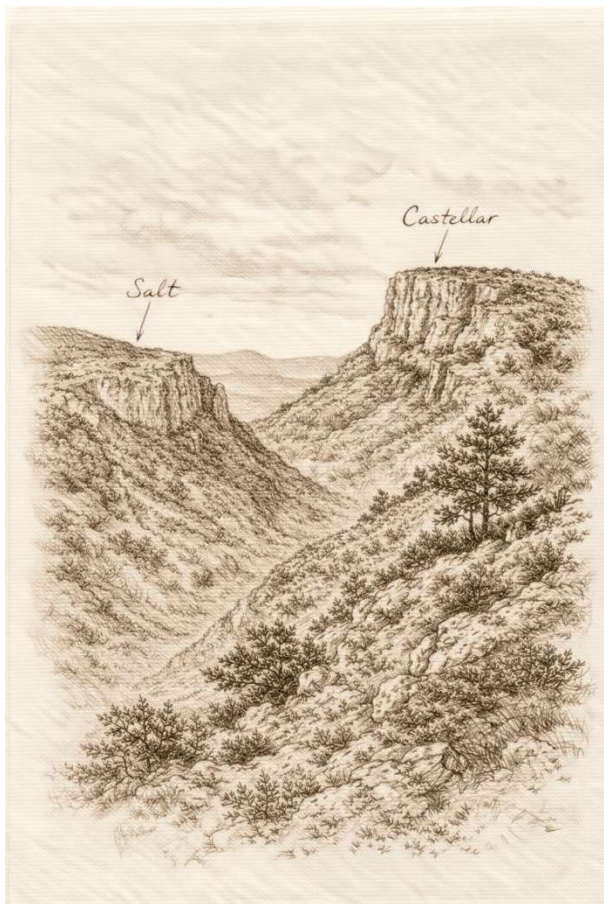
REMIGIO Professor de ioga.

LOLA Alumna de ioga.

MAURO Alumne de ioga.

ESTHER Alumna de ioga.

Qualsevol paregut amb fets o persones de la vida real
és pura coincidència.

PRIMER ACTE**ESCENA 1****Caminant per la Via Verda**

Amb el teló tancat, sobre la tela es projecta el que podem reconèixer com un tram de la Via Verda d'Alcoi, més enllà de Batoi. Es veu el camí i, al fons, l'entrada d'un dels túnels.

Encarna i Pilar van vestides una mica estrofolàries, amb xàndal de colors molt mal combinats, ronyonera i algun barret o cinta al cap. Simula que caminen per la via i saluden els vianants que es creuen pel camí.

ENCARNA

(Saludant a algú que passa per fora d'escena)

Ei! Hola!

PILAR

(Igualment)

Hola, bonica!

ENCARNA

Adiós, dios, dios, dios, dios...

PILAR

(Assenyalant a la que se'n va)

Uf! L'Amparito, quines pintes que porta per anar a caminar.

ENCARNA

Ja veus. Si va feta un *senllaç*! Una ha d'anar mona i ben equipada per a la ruta.

PILAR

La ruta del colesterol!

ENCARNA

La ruta de l'alegria! Que a mi estos ratets em donen més vida que res. Tu saps què bo? L'aire fresc, el sol de cara i, sobre tot, la bona companyia. En estes excursions dels diumenges, jo vinc més a exercitar la llengua que les cames.

PILAR

M'estaves contant això de la teua filla.

ENCARNA

Ai, xica, si ho hauràs vist en el *facebook*. Ho han tret en tots els llocs: en el Nostre, el *Información*... fins i tot en Àpunt va eixir Ferran Cano donant la notícia.

PILAR

De l'excavació que estava fent Carolina. Es veu que han trobat un cavernícola o *algo*.

ENCARNA

Ai, xica, un cavernícola... no. Bueno, sí, no sé, alguna cosa així.

PILAR

(Assenyala cap al cim que té enfront)

Però això no pot ser, Encarna. Ahí dalt al Castellar el que hi ha és un poblat iber, de tota la vida.

ENCARNA

(Posant-se re-sabuda i interessant)

No senyora, no, Pilar. Un poblat me-die-val, andalusí. Dels moros! Segle X o per ahí. D'ahí, precisament, ve el nom del nostre poble: Al-qüy.

PILAR

(Es posa xuleta per l'actitud altanera d'Encarna)

I això què té que vore amb un cavernícola? Això és de l'Edat Mitjana, molts segles més tard.

ENCARNA

Clar que sí, amiga. Tens tota raó, però la cosa no acaba ahí.

(De sobte saluda algú que passa)

Ei! Hola. Què, pegant la volteta? Sí. Ací, patint.. Ale, adeu, deu, deu, deu, deu, deu...

(Torna a posar-se digna)

Doncs que sempre s'havia pensat, de tota la vida, que l'assentament dels moros allí dalt era 'ex novo'

(alça el ditet com donant-se importància)

PILAR

De tota la vida...

ENCARNA

Vol dir, que era de nou, que no s'havia construït damunt de res anterior. Però no! La meua Carolina, que és ben sabuda i ben cabota també, havia estat investigant ahí "dale que te pego, dale que te pego"

(Fa cercles amb les mans, Pilar la imita)

I va trobar pistes de que, si excavaven més profund, trobarien restes més antigues. Li va costar déu i ajuda aconseguir els permisos d'excavació, però les evidències eren tan fortes, que finalment li van donar el permís. I van excavar, i excavar, i excavar...

(gestos avall, avall, avall exagerats, Pilar la segueix)

I, bingo! Ahí estava, esperant des de fa milers i milers d'anys, a que Carolina el trobara.

PILAR

El cavernícola.

ENCARNA

El cavernícola. No. Bé, sí. És un homínid. Carolina diu que no és un *homo sapiens*, però tampoc és un home de *neanderthal*. Ella creu que és una espècie nova d'homínid purament alcoià, que no s'havia vist mai i que només s'ha trobat ací a Alcoi. Si això es demostra, seria la bomba!

(Fa el gest d'explotar el cap)

PILAR

La boomba. La bomba... per què?

ENCARNA

Ai, Pilar, que no estàs fina hui. Seria el primer alcoià de la història! Una espècie única en el món. L'origen, el bressol de l'alcoiania!

PILAR

Ah, ja! "L'alcoiania".

(Fa cara de disgust)

Per això està tot el món que no caga amb el tema dels nassos. Clar, "l'alcoiania". Esta setmana no s'escolta una altra cosa: en el mercat, en la perruqueria, en el club d'atletisme tots estan amb el troglodita cap amunt, troglodita cap avall... però jo crec que la gent no ho té gens clar, eh? S'escolta cada cosa! Chelo em va dir que el que havien trobat era un tresor de monedes d'or i de plata. En el facebook hi ha un grup de "fans del cavernícola alcoià". Els polítics només fan que discutir, que si el troglodita visquera avui en dia, seria més d'esquerres o de dretes, de l'Alcoyano o del Patín, de ciències o de lletres,

(fa gestos exagerats a esquerra i dreta, esquerra i dreta... Encarna l'imita)

de Cerol o de Pastor...

ENCARNA

De Pastor, sempre!

PILAR

Fins i tot en Radio Alcoi estaven dient ahir que vindrà un senyor de Londres a vore si això del cavernícola era de veres o ens ho havíem inventat. Tu creus? Qui s'ha d'inventar una cosa així.

ENCARNA

Dona, això realment sí que és un poc veritat.

PILAR

Com? Que Carolina s'ho ha inventat?

ENCARNA

No! Que vindrà un company anglès d'ella, el Michael
(/maikol/), que treballa en la

(remarca el text en l'aire mentre ho diu)

British Archeological and Antropological House, la
B.A.A.H.

PILAR

Baah?

ENCARNA

Baah.

PILAR

Bah! I això què és?

ENCARNA

Doncs això és... l'associació, l'entitat... la societat
cultural...

PILAR

Musical de Penàguila, no te dic!

ENCARNA

No! Dels arqueòlegs i tot això. Han enviat Michael
(*maikol*) a Alcoi com a delegat per certificar i
verificar que la investigació de Carolina està
correcta i no es tracta d'un *homo sapiens* normal, o
qualsevol altra espècie que ja fora coneguda abans.

PILAR

Ah. Doncs això està molt bé. I este Maiquel, és l'amiguèt de Carolina aquell que em vas dir fa temps?

ENCARNA

Sí. Es diu Michael (*/Maaaikool/*). Són companys de feina fa molts anys. “*Amigos y residentes en...*”, ella en Alcoi i ell en Londres. Però ella va moltes vegades allà a les reunions de la BAAH.

PILAR

Em vas explicar que li feia *tilín*.

ENCARNA

Que què? *Tilín i tolón!* Alguna cosa hi ha, n'estic segura. Ella no m'ha dit res i jo no vull ser la mare xafardera, però alguna cosa hi ha. Això una mare ho sap!

PILAR

I el Maiquel este... és guapo o que? Està bo?

ENCARNA

Eh, nena! A poc a poc, que tinc la bajoca al foc!

PILAR

Què desbaratà estàs! Si jo ho dic per Carolina.

ENCARNA

Ja, clar, per Carolina... El xic és guapet: és alt, prim i ben templat. Jo l'he vist en fotos i sempre va molt ben vestit.

PILAR

“El jurado concluye que” sí, definitivament està bo.

ENCARNA

No sé, jo mai l'he vist en persona. Ell no ha vingut a Alcoi i jo, per desgràcia, no he anat mai a Londres, ni crec que hi vaja mai, a este pas.

PILAR

Xica, convideu-lo a passar una setmaneta. Que vinga a Festes!

ENCARNA

Carolina l'ha convidat moltes vegades, però ell sempre posa alguna excusa. Jo crec que li fem por.

PILAR

Por! Si coneix un poc al teu home, segur. Menut és!

Planta-li a Felo un guiri d'eixos en casa, i li dóna un atac. Se'n va a dormir a la filà per no vore'l.

ENCARNA

Això faltava, també dormir en la filà! Si ja sembla que viu allí. No sigues dolenta, que el meu marit serà com serà, però en el fons és un tros de pa.

PILAR

Un tros de pa dur de la setmana passada.

ENCARNA

Per a fer rosquetes va molt bé. A mi m'agraden les rosquetes, a tu no? Jajajaja.

PILAR

Si! Jajaja. Posa-li sucre, i canella, que diuen que és afrodisíaca!

ENCARNA

(Para de caminar un moment i es posa seriosa)

Mira, jo no sé si el xic este és vergonyós, o li fem por, o simplement és un científic molt ocupat amb les seues coses de científics, però el fet és que ara, vulga o no vulga, haurà de vindre a Alcoi a vore això de Carolina. Per suposat, es quedarà a dormir a

casa nostra. Ahí m'he posat jo ferma, i tots han pegat la cabotada. Tindrem Michael (/maikol/) per ací voltant una temporada.

PILAR

Mare! I Felo què diu?

ENCARNA

Felo...

(fa cara d'entremaliada)

...la veritat és que no ho sap encara. Li ho diré ara en arribar a casa, i si no li apanya, que s'aguante!

PILAR

Ja veig, ja, la “cabotada” que han pegat “tots”. Al teu home li sentarà hui mal l'arròs.

ENCARNA

Doncs que s'aguante. Que faça un poc de dieta, que no li vindrà malament. El que hauria de fer és vindre amb nosaltres a caminar enèrgicament per la muntanya.

(torna a arrancar a caminar enèrgicament)

PILAR

Si, clar, amb nosaltres. I de qui parlaríem llavors?

ENCARNA

No sé. De l'Amparito?

PILAR

Ai, l'Amparito... la veritat és que no va apropiada per a caminar per la via. No sap conjuntar bé els colors.

ENCARNA

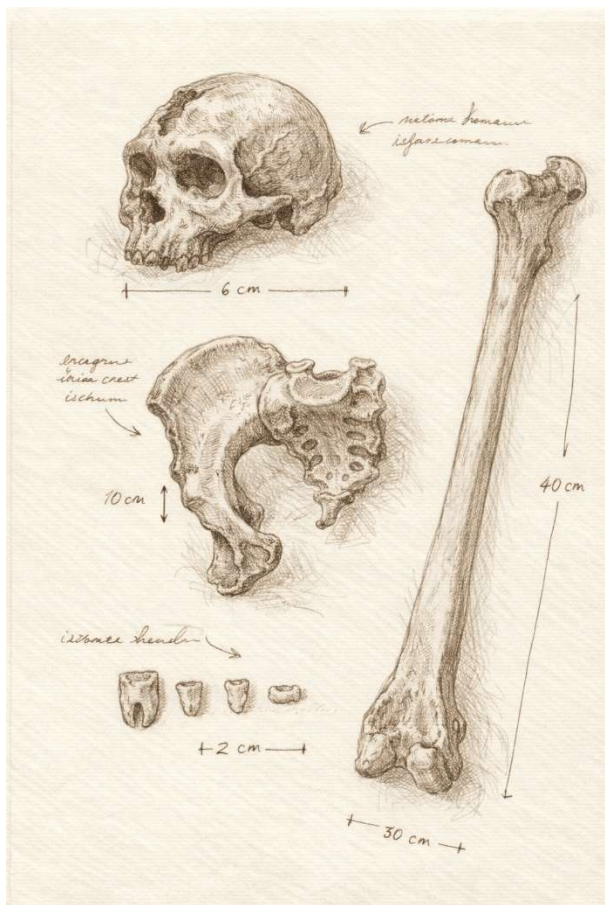
Serà que té el sentit de l'estètica un poc atrofiat.

Això pot passar?

PILAR

Ui! A ningú que li passe!

Ixen d'escena caminant enèrgicament.

ESCENA 2**Roda de premsa a la Universitat**

*S'obre el teló. Apareix el saló d'actes de la Universitat. Es veu al centre un faristol amb micròfons de diversos mitjans de comunicació: SER, COPE, TvA, Àpunt, Pàgina66, AraMultimedia, etc... Al davant a l'esquerra, cadires on seuen els periodistes **Ismael i Gabriel**, amb els seus portàtils i llibretes. A la part dreta, sobre una taula s'exposen unes restes humanes: ossos i instruments prehistòrics. Al fons hi ha una pantalla gran que mostra el logotip de la Universitat Politècnica.*

*En segon pla, al fons **Carolina i Michael** comenten alguna cosa en privat. Carolina atén també el telèfon mòbil. Sembla que està parlant en anglès.*

*Entra **Felo** a la sala amb **Roberto i Carlos**.*

FELO

Que no, Roberto, que no. No podem apujar l'ensaió 3€ més, que la gent ja està prou fotuda. Si Iñaki veu que no li ixen els comptes, que lleve algun platet.

ROBERTO

Que no lleve els garibaldinos, que estan molt bons.

CARLOS

Lo que és precís és que no lleve beguda, que ja el coneixem.

FELO

Va, calleu, que estan a punt de començar. Mireu la meua Carolina, com ho té tot sota control. Si és que és una xica espavilada com ella assoles.

ROBERTO

Si ja ho sabem, que la teua Carolina és la xica més llesta i més artista del món. Què dic del món? D'Alcoi sencer! Sembla que només tu tingues fills.

CARLOS

Si la coneixem des que va nàixer, Felo. Va començar a parlar i encara ni caminava. No alçava un pam de terra, amb eixa tuniquea d'alcodiana que li va fer Encarna, i ja em va desbloquejar a mi el mòbil amb eixes manetes xicotetes.

ROBERTO

I qui és el *maromo* eixe que està al seu costat?

FELO

Eixe? Miquel, el guiri. T'ho pots creure, que m'han endossat un guiri en casa? No sé ni quant de temps.

CARLOS

Un guiri en ta casa? *(riu)* Estarà ben content. Segur que Encarna el cuida com un senyor.

FELO

I tant! Tot el dia està que si Miquel per ací, Miquel per allà... Esta setmana ha fet paella, bajoques farcides i arròs al forn. 3 dies seguits d'arròs! No m'ho ha fet a mi això en 30 anys de matrimoni.

ROBERTO

Va, va. Encara et queixaràs, bandarria.

(Comença la roda de premsa. Carolina i Michael es situen darrere els micròfons. S'escolten flaixos de fotos. Tothom calla.)

CAROLINA

(Somriu relaxada, està en la seua salsa)

Bon dia, benvinguts tots i totes. El meu nom és Carolina Ferrer, arqueòloga del MARQ i directora del Museu Arqueològic Camil Visedo d'Alcoi. Ens

trobem ací al saló d'actes de la Universitat Politècnica per una notícia que ha transcendit recentment a l'esfera pública.

FELO

Parla bé la xiqueta, eh?

CAROLINA

(El mira amb carinyosa reprovació per interrompre.)

Des de la Direcció General de Museus d'Alacant volem donar una explicació completa i detallada dels fets i aclarir qualsevol dubte que puguen tindre.

(Mentre parla, passa diapositives en la pantalla per il·lustrar el que està explicant)

Com hauran pogut vore a les notícies, actuacions recents per part del meu equip al jaciment medieval del Castellar han conduït a la troballa de restes humanes més antigues, molt més antigues. Prehistòriques. Hem trobat evidències fòssils d'un ésser del gènere *Homo* que va viure a Alcoi ara fa 40.000 anys. Per tant, va conviure en el temps amb els primers *homo sapiens* i amb l'home de neanderthal, però l'estudi dels ossos ens indica que

no pertany a cap d'aquestes espècies. Per tant, pensem que podria ser una espècie totalment nova que només s'ha trobat en aquest jaciment.

ISMAEL

Sí, hola. Ismael Mayor, per a Radio Alcoi Cadena SER. Quin nom portarà esta nova espècie?

CAROLINA

Bé, encara no està confirmat que siga una nova espècie. Per això, precisament, tenim ací al meu company, en Michael Collins (/maikol colins/). Michael ha vingut com a delegat de la BAAH per a revisar i confirmar les proves que hem recopilat.

MICHAEL

(Michael parla molt bé valencià, molt correcte i normatiu, però té un fortíssim accent que no pot evitar, i encara fa més gràcia pel seu port estirat i formal de gentleman anglès)

El nom *pruopousat* per l'equip de *Caruolina* per a la nova espècie és *Homo Alcodianus*, és a dir, l'home d'Alcoi. És un nom *pruovisiounal*.

CAROLINA

És un nom fantàstic. Porta el nom, amb molt d'orgull, de la ciutat on es va trobar.

MICHAEL

Bé, bé. Ja *veuruem*. En *pruimer* lloc hem de *comprovar* que totes les evidències estan *corruectament* documentades i que, efectivament, no es truacta d'un *homo sapiens* normal i corrent. La documentació *ruecopilada* per l'equip de *Caruolina* és molt completa i detallada.

(Passa les diapositives)

Segons les *pruoves* que ens han fet *arruibar*, el denominat "*pruovisionalment*" *Homo Alcodianus* vivia envoltat d'una *ruiquíssima* activitat econòmica i *aurtística*, molt *avançada per a la seua època*: *peruols* de cuina, eines de caça, vestigis de cultius, eines per a *teixiur*, *àmforues decoruades*... ací podeu *veurue* una flauta feta a *paurtir* d'un os de *voltour*. *Demostrua* una *gruan* intel·ligència i un sentit *empruenedor extruordinari*.

ROBERTO

Home, normal. Sent d'Alcoi, què es pot esperar?

CARLOS

Un màquina, el cavernícola!

CAROLINA

Cal deixar clar que no es tractava de cap cavernícola ni res semblant, com s'ha comentat. No vivia a les coves. Hem trobat restes de la construcció d'una xicoteta vivenda fortificada. Per tant, el primer alcoià vivia en una casa molt ben equipada i decorada.

GABRIEL

Hola. Gabriel Pascual, per a Cope Alcoy. Si finalment es confirma que l'*Homo Alcodianus* és una nova espècie, quines conseqüències podria tindre això per a la ciutat?

MICHAEL

Bé, això és una *qüestió* més bé *poultica* o *soucial*, *nosaltrues...*

CAROLINA

Nosaltres... ejem, m'encanta que em faces esta

pregunta, Gabriel! Nosaltres estem molt i molt contents, perquè si açò es confirma,

(li pega una mirada de reüll a Michael)

que es confirmarà, Alcoi entrarà en tots els llibres d'història. Igual que ara tothom coneix la vall de Neander, a Alemanya, per l'home de Neanderthal, o les coves d'Atapuerca, a Burgos. A tots els museus i llibres d'escola hi posarà: "Alcoi", "l'home d'Alcoi".

La notícia atraurà molts visitants i turistes, investigadors i potser inversions econòmiques molt importants.

ROBERTO

Podriem fer un parc temàtic! Com el de Terra Mítica, però ben fet.

CARLOS

Ja estic veient-ho (*canta*): Chan chan, chan chan!
"Alcodianic Park". Ho peta!

FELO

(Alça la mà)

A vore, sí. Hola. Felo Ferrer, del Mercantil Alcoyano.

(Carolina l'assassina amb la mirada)

Això de “Humus Alcodianus” sembla més bé un primer plat d'algun restaurant *pijo*. No podríem... dic jo, eh, amb tot el respecte, no podríem posar-li un nom aixina com més comú i familiar? Un que sone alcoià, com ara Rafelín! O Jordiet!

(Tots riuen. Michael es desespera en anglès.)

CAROLINA

Papa! Dic, eh... a vore, senyor Ferrer. Això que vostè comenta, encara que puga semblar un *destarifo* de bones a primeres, no ho és tant.

MICHAEL

Efectivament, s'han batejat *ruestes* humanes amb noms comuns. *Peur* exemple, hi ha una *australopithecus* en Etiopia que es diu *familiarment* ‘Lucy’. *Peruò* això no és el nom de l'espècie: és el nom d'eixe *exemplaur concruet*.

CAROLINA

L'homínid del Castellar podria ser “Jordiet”, que pertany a l'espècie *Homo Alcodianus*. Tanmateix, estem esperant les proves d'ADN. Encara no sabem

realment si ens trobem davant del cos d'un home o una dona: podria ser que "Jordiet" siga en realitat "Lirios" o "Mariola".

(Els periodistes fan gestos d'aprovació i prenen nota de tot. Comentaris varis omplen la sala. Carolina pren la paraula i callen tots.)

CAROLINA

El comité avaluador de la BAAH es reunirà d'ací un mes, el 5 d'abril, coincidint amb el Diumenge de Glòria. Eixe dia Michael i jo tornarem a comparèixer ací davant de vostès per anunciar les conclusions de la investigació, abans de partir cap a Londres. Tots dos treballarem durament estes setmanes per convalidar i certificar totes les proves i així poder anunciar definitivament l'existència de l'Homo Alcodianus a tota la comunitat científica.

FELO

Bravo!

Tots aplaudixen, acaba la roda de premsa i comencen a desallotjar la sala. Carolina de nou està atenent el telèfon mòbil.

FELO

Heu vist què bé parla la xiqueta? Au anem, que arribem tard a la junta de Rams de la filà.

CARLOS

Hui? Però si estem a finals de febrer.

ROBERTO

És que ara s'estila fer l'assemblea de Rams quasi en Nadal. Jo no sé ja què ens falta per inventar.

FELO

Eh! Ens ho manen així des del Casal.

ROBERTO

Barbaritats, Felo, barbaritats. Si no teniu trellat, feu-vos-ho mirar.

CARLOS

Au, anem-nos-en, que estes persones voldran sopar!

Es tanca el teló.

SEGON ACTE**ESCENA 3****En classe de zumba**

Amb el teló tancat.

Encarna i Pilar entren per davant del teló amb una botelleta d'aigua i una tovalla cadascuna. Van vestides amb malles estretes i camiseta 'oversize' de colors cridaners. Porten escalfadors a les cames i a les canyelles, i una cinta al cap. S'escolta la música i la veu d'**Anna**, la monitora de zumba (veu en off).

Les xiques segueixen les enèrgiques indicacions de la monitora al ritme de la música.

ANNA

Vinga, uns moviments seus per començar, val?

Sense parar.

ENCARNA

Sense parar. Aixina està el meu Felo darrere de la Glòria dels nassos.

PILAR

Ai, sí, que enguany li toca fer de Glorier.

ENCARNA

Per fi, filla meua. Tu saps els anys que porta darrere d'això? 40 anys en Roda, ha pegat més voltes que Fernando Alonso, però no li tocava mai.

PILAR

És que això és sort.

ENCARNA

Eixe sistema hauran de canviar-lo, perquè no té cap sentit. Però mira, per fi, ara a la *vellea* tenim Glorier.

ANNA

No vos despisteu, 1, 2, 1, 2, gira i salta!

PILAR

Uff! Ja saps què vas a posar-te?

ENCARNA

Jo? No sé, qualsevol cosa. El que tinga per ahí. No tinc ni temps de pensar-ho. Ara és tot que si regalets, que si els convidats. Vol fer invitacions. Fins i tot s'ha fet enganxines i paperets d'eixos que tiren pel carrer.

PILAR

Ai, que guai.

ENCARNA

Sí, molt guai. Sembla que estiguérem preparant una boda...

PILAR

Però sense trage.

ENCARNA

Alguna coseta em *veriuaré*. Ell està feliç i jo, entretinguda.

PILAR

I Miguelito, com va?

ANNA

Atenció a este pas, que és un poc complicat. Mireu:
1, 2, 1, 2, pas, gir i pam!

ENCARNA

Michael (/maikol/) és un encant. És tot un cavaller. El que passa és que està sempre tan seriós i tan formal, tan estirat. Sembla que no es relaxa mai.

PILAR

Carolina el farà relaxar, ja voràs. Saps el que vull dir?

ENCARNA

Sí, Pilar. Sé perfectament el que vols dir, però no sé com ho veig jo això.

(Para un moment de ballar i s'arrima a Pilar, com parlant en secret)

Sembla que estan tenint algun problema amb la recerca. Tenen moltes dades i evidències prometedores del cavernícola eixe, però alguna cosa no encaixa. Ella no m'ho ha dit, però jo li ho note. Una mare això ho sap!

ANNA

Va, no vos despisteu, que hui esteu *xarraorettes*, eh?
Repetim tot des de dalt, 1, 2, 1, 2...

ENCARNA

(Torna a ballar)

Jo no sé què passa, però si no aconseguen resoldre-ho prompte, la certificació podria estar en perill: la troballa es consideraria falsa i tot el que han fet

Carolina i el seu equip durant els últims mesos no hauria servit per a res.

PILAR

Ai mare! I Miguelito qué diu?

ENCARNA

“Miguelito”, com dius tu, jo crec que no acaba de quallar ací. Mira que jo ho intente, que el cuide com si fora fill meu, però no l’acabe de vore clar. Ell és molt recte, molt formal i sembla que no acaba de pillar l’humor que ens gastem per estes latituds.

PILAR

Diuen que l’humor anglès és molt més intel·ligent.

ENCARNA

Ací som més de “*caca, culo, pedo, pis*”.

PILAR

Ai, per favor! Però això d’ells, va avant o no?

ENCARNA

No sé. Entre les preocupacions de la feina, el xoc cultural que representa tot açò per a ell, i els esfor-

ços que fan contínuament per dissimular eixa relació secreta que porten... no sé jo si acabaran barallant-se, ja voràs.

PILAR

Què pena, em sabria mal, veus?

ENCARNA

A mi també. Estic agafant-li carinyo a “Miguelito”...

PILAR

Clar, perquè està “cañón”...

ENCARNA

Què tonta.

PILAR

Que t’ho dic de broma, xica. No patisques, que tot eixirà bé, ja voràs.

ANNA

2, 3, 4 i pam!

(Para la música)

Molt bé, xiques. Què bo! Ara molta aigua per recuperar líquids, i a la dutxa.

(Aplaudiments de la classe)

ENCARNA

(Agafant-se els ronyons)

Ai, maredéusenyor, la vellea, que dolenta és.

PILAR

De contar-ho a passar-ho!

*Se'n van a la dutxa. Encarna va arrossegant els peus.
Pilar va agafant-la pels muscles juganera, per animar-la.*

ESCENA 4**De camí a la filà**

*Amb el teló tancat, **Felo** i **Carolina** caminen pel pati de butaques, dirigint-se poc a poc cap a l'escenari.*

CAROLINA

Papa, ja ho tens tot clar per a la Glòria? Que falta una setmana!

FELO

Sí, filla. Què alegria, que ja està ahí! 40 anys fent la Roda, que hauré passat 4 o 5 voltes pels primers llocs que et donen dret a demanar-la, però mira, sempre em quedava en el número 6, el 3... i sempre tenia algun motivat per davant que me la fregava.

CAROLINA

És que este sistema que tenim per a triar el Glorier no està ben pensat. Hauríem de canviar-lo, veritat?

FELO

Veritat, filla, tens raó. Però mira, finalment ha sonat la flauta, i enguany la Filà Alcodianos tindrà el millor Gloriero que haja tingut mai una filà.

CAROLINA

Hala! Baixa, Modesto, que puja Rafelet.

FELO

És broma. Però tu has de comprendre que, per a un fester com jo, la Glòria és la màxima expressió de la Festa al carrer. És una ocasió molt especial, i única en la vida.

CAROLINA

Única, ja ho pots ben dir. Segur que ho faràs súperbé.

FELO

Ai, gràcies, filla. Jo crec que sí. Però la major alegria vindrà després, per la vesprada, quan Micalet i tu ens anuncieu...

CAROLINA

Es diu Michael (/maikol/), papa.

FELO

Maicol, Miquel, Micalet per als amics. Quan eixiu en eixa roda de premsa i ens anuncieu que allò del “Humus Alcodianus” eixe va avant definitivament.

Escolta, una cosa volia dir-te jo. El papa, que et vol molt, el papa que no és tonto, el papa s'ha donat compte d'una cosa, però no sé si preguntar-te. Puc preguntar-te?

CAROLINA

Quina cosa, papa?

FELO

Doncs ara voràs, que tu tampoc tens un pel de tonta, i segur que ja saps per on vaig.

CAROLINA

(es fa la interessant)

Ai, no sé, dis-me. Pregunta.

FELO

A vore: el Micalet i tu...

CAROLINA

El Micalet i jo... que?

FELO

Eh... això.

CAROLINA

No sé què vols dir
(*sap perfectament què vol dir*)

FELO

Xé, que si sou novios. Ale, ja està, ja ho he dit.

CAROLINA

(*Satisfeta per haver-lo fet patir*)

Sí, papa. Crec que no podrem ocultar-ho molt més, i este temps que ha estat ell per casa, sembla que se'ns ha vist el *plumero* en alguna ocasió, veritat? Però no li digues res a ell de que ho saps, eh? Per favor. Es moriria de la vergonya.

FELO

Ho sabia. Ho sabia! Mira que li ho vaig dir a ta mare, i em deia que no... que no em clavara en allò que no m'importa. Però jo soc més llest! Ja, ja! Un pare les nota, eixes coses.

CAROLINA

La mama ho sap des de fa 2 anys.

FELO

Ho sap! Des de fa 2 anys! La mare de déu. Traïdores!
Una i l'altra, traïdores.

CAROLINA

Una mare eixes coses les nota... abans (*riu*).

FELO

Bé doncs, com que jo ja m'ho imaginava, fa tres dies que no puc dormir de pensar que, si finalment això vostre funciona i va avant, te n'acabes anant a viure allà al Londres eixe, que no saben menjar bé ni jugar a cotos, i no tornem a vore't mai per ací. No podria suportar-ho.

CAROLINA

Ai, papa, no t'agòbies, eh? Primerament, no sabem si arribarà eixe dia i després, si arriba, serà per a bé, segur. Que el món no s'acaba en Alcoi.

FELO

No, no. Jo tinc un pla millor. Una jugada mestra!

CAROLINA

Com, una jugada mestra? Por em fas.

FELO

Sí, mira, ara voràs. En este temps que ha estat per ací el Micalet, a mi m'ha començat a caure bé, la veritat. Té les seues coses, però he de reconèixer que és bon xic.

CAROLINA

(entre esglaiada i intrigada)

Eh... val. I que?

FELO

Doncs he pensat que, si m'esforce en mostrar-li totes les coses boniques i divertides i interessants que tenim ací a Alcoi: les tradicions, la Festa, la gastronomia, la nostra profunda i sincera devoció al nostre Patró Sant Jordi... potser li agrade i acabeu quedant-vos a viure ací!

CAROLINA

Un pla perfecte, papa. No hi veig falles en la teua lògica.

(Al públic)

En el seu cap sonava perfecte.

FELO

Què et sembla?

CAROLINA

Doncs em sembla, amb tot el carinyo, papa, que hauries de deixar de clavar-te en la vida dels demés. Que una cosa és organitzar el guió de l'Entrada de la filà, i una altra és voler ficar mà en la vida de tots els que t'envolten. Tu a nosaltres el que has de fer és deixar-nos estar, a vore com acaba la cosa i el que haja de ser serà. Ja vorem.

(Felo es queda callat en una pausa dramàtica)

CAROLINA

Espera un moment... No serà per això que has insistit tant, però tant, tant en convidar hui a Michael a l'assaig?

FELO

Qui, jo? Nooo, què va! Jo he convidat a Mica...
Maicol perquè soc un bon amfitrió, i ja està.

CAROLINA

Tu vols atraure-te'l al "lado oscuro"! T'has muntat una petlícula en el teu cap que despús-demà el xic

estarà fent-se plis-plais en la Plaça de Dins i criticant el cartell de Festes com si fora un alcoianet de pro. I eixa pel·lícula te l'has projectat en el teu cap i t'ha quedat preciosa.

FELO

Xica, doncs tampoc em sembla que siga una cosa de ciència-ficció.

CAROLINA

(carinyosament)

De fantasia, papà. De fantasia. Si vols fer-me cas, tu deixa estar a Michael, que cada ú és com és i hem d'acceptar a les persones conforme són.

FELO

Ja, però és que ell és tan... anglès.

(Els dos han arribat ja a l'escenari, estan davant del teló. Per un costat apareix Michael fet un pinzell.)

CAROLINA

Mira, ja està ahí. Ben vestit, ben pentinat, *(mira el rellotge)* ben puntual, ben... *(no dissimula la cara d'enamorada)*

FELO

Ben britànic!

CAROLINA

Sigues discret, papa, per favor, eh? No li digues res del que hem parlat ara.

FELO

Es clar! Sembla mentida, que no em coneixes?

MICHAEL

Hola, *Caruolina*, Felo. Bon dia tingueu tots dos. Esteu *prueparats*? I jo, penseu que vaig vestit *corruectament* per a l'*ocasiou*?

FELO

Meh... sí, supose que sí.

CAROLINA

Vas molt bé, Michael. Molt, però que molt bé. Molt bé.

FELO

(li pega una colzada a Carolina)

Au, anem anant a la filà, que ja estaran allí esperant-nos Carlos i Roberto.

CAROLINA

(A Michael)

Michael, ves per la 'sombra'.

MICHAEL

Què?

CAROLINA

Res, res. Anem. Anem que se'ns crema el putxero.

I xen tots d'escena per l'altre costat.

ESCENA 5**Vermut i barcella**

S'obre el teló i apareix la Societat d'Antics Alumnes Salesians, seu festera de la Filà Alcodianos. Al fons veiem una barra de bar amb 3 tamborets alts.

*Al darrere, **Iñaki** eixuga i arregla uns gots amb moviments enèrgics. La pantalla de l'escena anterior pot mostrar ara una imatge fixa de botelles i copes del bar, alguns dècims de loteria i un escut gran de la filà. Sobre la barra, en un racó hi ha una figura d'un benimerí.*

*Per davant de la barra hi han dues taules amb cadires. **Carlos** i **Roberto** ocupen una de les taules, esperant l'arribada dels protagonistes.*

FELO

Bon dia!

ROBERTO

Home! Ja era hora. Quasi ens donen ací les 'uves'.

(Felo seu a la taula amb ells, Michael i Carolina es queden asseguts en la barra)

CAROLINA

Ja serà menys, Roberto, que hem vingut molt puntuals.

ROBERTO

Sí que és de veres. Ho dic per empenyar.

CARLOS

Ah, mira, si ha vingut Miquel.

CAROLINA I MICHAEL

(a la vegada)

Michael (/maikol/). Es diu “mai-kol”.

CARLOS

Doncs això dic jo! Miquel!

FELO

Bon dia, Iñaki.

IÑAKI

¿Buenos días? Serán buenos para ti, porque lo que es a mí, me lleváis loco.

ROBERTO

I a tu què et passa ara, rei?

CARLOS

Sempre remugant...

IÑAKI

¡Rey de corazones! Que con esto de poner los ensayos a mediodía me habéis roto la seguida, ya no me aclaro con la cocina y con todo.

CARLOS

Fotre, Iñaki, si és que tot et pega tort. Si no és una cosa, és una altra.

ROBERTO

Però té raó, eh? Què és esta moda ara de fer els *ensaios* a migdia?

FELO

Eh, mira, una innovació. (*Mira a Carolina*) De vegades cal innovar, no? Heu de saber que a molta gent li agrada més, perquè així després se'n van de *tardeo*.

CARLOS

De *tardeo* els collons. Se'n van a dormir la mona a casa, i demà s'alcen més fresquets.

FELO

Doncs això serà.

ROBERTO

(remenant les cartes)

Què fa, Carolina, jugueu o no?

FELO

Va, fem una partideta mentre arriben els músics.

CAROLINA

Uj, no. Jo és que estic esperant una trucada. No, no tinc l'humor per a cotos.

FELO

El telèfon. Tot el dia penjada de l'aparell del dimoni eixe. I tu, Mica.... Michael, jugues?

MICHAEL

És que jo no sé *jugaur* a cotos.

CARLOS

Mos han fotut. Tu què jugues, al Bridge?

FELO

No passa res, nosaltres t'ensenyem.

CAROLINA

Papa...

FELO

Val, val. Ho he captat. Sense agobiar, està clar.

IÑAKI

¿Pero os vais a tomar unas papitas o algo mientras,
o qué? ¿Pongo tres cañitas?

CARLOS

Vinga va, posa algo, calfarem el queixal.

ROBERTO

Escolta, com porteu això del cavernícola? Va o no
va?

FELO

Es diu “Humus Alcodianus”, Roberto, Que no
t’enteres.

IÑAKI

Pues vaya nombre, macho.
(Va servint gots i picaeta)

CARLOS

Però, i per què eixe nom tan raro?

MICHAEL

*Nourmalment el nom fa referuència al lloc on s'ha
truobat, o a la peursona que l'ha descobert.
Ruealment, en llatí declinat corruectament seruia
“Homo Alcodiamensis”.*

ROBERTO

Això sona a malaltia. Com Anámnesis.

CARLOS

Ma tia va tindre d'això una volta.

FELO

Home, tampoc sona molt millor “Alcodianus”.

ROBERTO

Me la agarras con la “manus”!

CAROLINA

Per favor...

CARLOS

Va, no sigueu xiquets, xé. Amb eixe nom, dic jo que
el cavernícola seria dels Alcodianos, no?

ROBERTO

Doncs no, listo, més que listo. Mira, “*los listos, al*

cole”, que deia mon pare. En les fotos que van projectar Carolina i Mickey allí en la Universitat es veia una llança i unes fletxes. Seria molt probablement dels Aragonesos.

FELO

Ma que sou burrots els dos, eh? Que fa 40.000 anys! La nostra estimada filà Alcodianos encara no existia, i menys encara els Aragonesos.

IÑAKI

O los Benimerines.

FELO

Efectivament, Iñaki, molt bé. De la qual cosa es dedueix que el cavernícola havia de ser, forçosament... de la Llana.

(Carolina i Michael riuen i trauen la beguda pel nas)

ROBERTO I CARLOS

(alhora)

Ah, clar, clar.

ROBERTO

Felo, quan tens raó, tens raó.

FELO

A mi m'agradava més "Jordiet", és com de la família.

MICHAEL

Ruealment en temps de l'Antiga Ruomà aquesta *ruegió* es deia la Contestània. El nom més *corruecte* científicament *seruia* "Homo Contestanus".

ROBERTO

Ai, lo que ha dit!

CARLOS

La mare que va!

(Felo es desespera. Carolina es pixa de riure)

IÑAKI

Matadlo ya, que no sufra.

MICHAEL

Què he dit?

CAROLINA

Res, cari... eh, Michael, Michael. Res. Però no tornes a dir-ho, val? Mai més. Si no vols eixir d'ací amb els peus per davant.

FELO

Bé, oblidem-ho. “*Corramos un estúpido velo*”, eh, Maikel? A vore, com porteu la investigació i tot això?

CAROLINA

Ai, papa, doncs la veritat és que estem un poc preocupats, saps?

CARLOS

Xica, per què?

CAROLINA

És que hi han coses que no quadren.

MICHAEL

No podem *entendru*e quina mena de vida tenia l'home del Castellar: hem *truob*at un sol cos, només un, però moltíssimes senyals d'una *ruiquíssima* activitat econòmica i *aurtística*. Com pot ser que un sol home poguera fer tantes coses diferents ell soles? No és lògic, no *quadru*a.

CAROLINA

Haurien de trobar-hi moltes més restes humanes per explicar una activitat tan fèrtil, o assumir que aquell era, més que un home, un superhome.

FELO

Un superhome! Però això és fantàstic!

CARLOS

El primer alcoià, l'inventor de l'alcoiania, un superhome!

ROBERTO

Així s'explica, com de bé hem eixit tots els que hem vingut al darrere, clar.

CAROLINA

No us flipeu, va, que és en serio.

MICHAEL

El *pruoblema* és que, més enllà del *Barruanc* de la Batalla, els científics no són tan entusiastes com *vosaltrues*. Al món *exteruor* les coses es veuen d'una manera molt més lògica i *ruacional*.

CAROLINA

A més, cap d'estes troballes correspon amb altres restes trobades en molts kilòmetres a la redona: ni en Cocentaina, ni en Alacant, ni en Xàtiva ni en València hi havia este nivell tecnològic i artístic en aquell temps. Per què? D'on va eixir aquest Homo

Alcodianus i, sobre tot, on va anar a parar? Es va
extingir així, sense més? No té sentit.

MICHAEL

Si no *truobem prumpt*e una explicació *rueal* i
plausible, els *membrues* de la BAAH no
certificaruan la *truoballa*. Semblarà que tot ha
sigut un *erruor*, i tot el *trueball* que ha fet *Caruolina*
els últims mesos no haurà servit per a *rues*.

FELO

Eh, i què podem fer?

CARLOS

Si voleu anem i els peguem una pallissa als Bah,
bah, bah eixos, i au!

ROBERTO

Ja està, el milhomes. Però què dius tu?

FELO

Este ja l'ha tastat.

CAROLINA

A vore, jo crec que podria tindre una solució. Per això
precisament estic esperant una trucada que...

(li sona el telèfon)

És Maria. A vore. Sí, hola? Sí, Maria, dis-me. D'on ve la carta? Què posa en el segell? Cambridge, Massachussets. Ai, no pot ser. Què alegria. Ara mateix hi vaig. Deixa-me-la ahí i ves-te'n a casa, que ja és tard. Ara vaig jo i l'arreglegue. Moltes gràcies, Maria. Vinga un abraç, bon cap de setmana. Adeu, deu deu deu deu.

FELO

On te'n vas ara? Que està a punt de començar l'*ensaio!*

CAROLINA

Papa, me'n vaig a l'excavació, que ha arribat la carta que estava esperant. Que a lo millor tenim la solució! He d'anar-me'n. Vosaltres passeu-ho bé, que jo ara vindré més tard, en poder.

MICHAEL

Me'n vaig amb tu.

FELO

Ah, no. "*No hijo, no*". Tu et quedes ací, com que em diuen Felo. Tu hui estàs convidat pel Primer Tro, i tu

hui vas a viure la millor experiència que un no-alcoià pot arribar a viure mai en sa vida: un *ensaio* de filà.

ROBERTO

Sí, senyor!

CARLOS

Què bé parla.

IÑAKI

Sí, vamos, ni Shakespeare ni Cervantes se atreven a mirarle a los ojos.

FELO

Au, Carolina. Ves amb compte, i que hi haja sort!

CAROLINA

Gràcies, papa. Adeu a tots.

Se'n va Carolina. Michael seu a la taula amb els altres. Roberto remena les cartes però ja es veu que la partida no començarà mai. Iñaki canvia els gots buits per altres de plens.

FELO

Michael, ara que no està Carolina, tu saps què li passa? Està bé? Em preocupa un poc.

MICHAEL

Voreu, *Caruolina* està jugant-se molt amb tot açò. Va *tindrue* la *meravellosa* idea de demanar ajuda a una nova *Intelligència Aurtificial entruenada* per la Universitat de Cambridge, Massachussets, que pot combinar d'una totes les dades que hem *ruecopilat* i ajudar a donar una explicació a tot plegat. També ha demanat unes *pruoves* d'ADN que costen un *dinerual*: s'està jugant el *pruessupost* de 3 anys del Museu, amb els sous del personal i tot. Per això està tan *nerviosa* i tan *preocupada* últimament. Jo l'entenc: no podia quedar-se de festa en la filà sense *vorue* si els *ruesultats* ens donaven per fi la pista definitiva.

FELO

Esperem que sí! Ja voreu!

MICHAEL

Esperem...

ESCENA 6
'Ensaio' de Rams

*Arriben els membres de la banda: **Pablo, Pablo i Jordi**, amb els seus instruments i comença l'assaig.*

ROBERTO

Mira, ja estan ací els bandoleros estos. leee!

(S'alcen de la taula. Els festers i els músics es saluden efusivament.)

FELO

Mireu, este és el meu gend... el meu convidat, Michael. M-A-I-K O-L. Ve de Londres, però parla molt bé el valencià.

MICHAEL

Hola a tots, benvinguts sigueu a este esdeveniment.

PABLO

Vaja, doncs sí que parla bé, sí. Jo soc Pablo, de la banda *(es donen la mà)*.

PABLO

Hola, jo soc Pablo. Encantat.

MICHAEL

Peruò, quants Pablos sou en la banda?

PABLO

Uns quants. En el poble és un nom molt comú.

MICHAEL

I tu erues, Pablo?

JORDI

No, no, jo soc Jordi. Jo és que soc d'un altre poble.

MICHAEL

Ah.

FELO

Va, que ja són les dues. Comenceu a tocar, que Iñaki s'encarregarà que no vos falte de menjar ni de beure.

(Els músics seuen a la taula que quedava lliure)

CARLOS

I ací tampoc, eh artiste? Que no falte el *comercio*, ni el *bebercio*!

IÑAKI

Comercio te voy a dar yo a tí... Venga va. ¡Cocina, a trabajar! Vamos al lío.

Els músics toquen una marxa cristiana. L'autor proposa "Fill del Sinc". Felo agafa la porra i ordena l'esquadra.

ROBERTO

Micalet, tu només intenta dur el pas. Podràs fer-ho?

MICHAEL

Supouse que sí, tinc bona oïda. Vaig feur 5 anys de solfeig i 3 de piano.

ROBERTO

D'a xavo la cansalà. Ale, doncs, a disfrutar!

Mentre Iñaki va servint taretas i omplint els gots, Felo demostra la seua habilitat de cap d'esquadra, i després intenta ensenyar a Michael a formar i fer el cabo. El xic sap dur el pas, però està tan tens i estirat que no se li veu cap mena d'art ni salero. Sembla molt incòmode amb la situació, té molta vergonya i està passant una mala estona.

Després de dos colpets de cafè en la barra, s'envalentona un poc i ho intenta, però no hi ha res a fer: és un cas perdut.

Felo para un moment i seu a la taula a picar alguna cosa mentre Michael continua patint amb la porra en la mà.

De sobte sona el telèfon. Ningú ho escolta, només Iñaki des de la barra, que contesta. Fa mala cara. Demana silenci amb gestos. Finalment Roberto se n'adona i fa callar als músics.

IÑAKI

Es Carolina, no sé qué le pasa. ¡Carolina! Dime, que ahora te escuchan.

(S'apropen tots a la barra per escoltar)

CAROLINA

(pel telèfon)

Ai, Iñaki, avisa mon pare, per favor. Papa, papa, per favor, ajuda. Que no puc alçar-me, que m'he fet molt de mal. Ai! No puc eixir d'ací.

(Felo s'ofega amb un garibaldino que estava menjant)

IÑAKI

Pero niña, ¿dónde estás? ¿Qué hago?

Felo comença a posar-se morat. Tots es queden parats de por, immòbils. Michael és l'únic que reacciona per fi.

MICHAEL

Iñaki, *Caruolina* està en l'excavació, ho ha dit abans.

Al cim del *Castellaur*. Truca *arua* mateix al 112 i avisa que envien un *helicòpter*.

Tot seguit, agafa Felo per l'esquena i li practica la maniobra Heimlich. Per fi aconseguix traure-li el que tenia parat a la gola.

MICHAEL

Ací està el culpable!

(mostra un garibaldino, i li'l dona a Felo, que es queda recuperant l'alé)

I *arua*, Carolina! No patisques, que vaig a salvar-te.

Aguanta, amor!

*Michael ix corrent per la porta com un dimoni.
Els 7 personatges que encara hi ha en escena es
queden mirant al públic, Felo encara amb el
garibaldino en la mà.*

Es tanca el teló.

TERCER ACTE

ESCENA 7

En classe de ioga

*Amb el teló tancat, **Remigio**, el professor de ioga i alguns alumnes (**Lola, Mauro, Esther**) es col·loquen per davant del teló amb les seues estoretes. El professor va amb roba còmoda de color negre, i els alumnes de color blanc. **Encarna** i **Pilar** arriben tard perquè venen xarrant. Porten una túnica taronja molt cridanera i sandàlies, amb tocats daurats al cap.*

PILAR

Ai, “qué fuerte, qué fuerte, prefiero la muerte”.

ENCARNA

Doncs sí, quin ensurt, tu saps?

REMIGIO

*Comencem l’**asana hansájana** de hui amb uns minuts de meditació, abans de realitzar el “saludo al sol”. Preneu lloc, per favor, que anem a començar.*

Encarna i Pilar posen les seues estoretes on poden. Segueixen les complicades postures de ioga que

proposa Remigio. Parlen en veu baixeta, molt espaiet i obrint només un ull, per no molestar la meditació.

PILAR

Però Carolina està bé?

ENCARNA

Sí, per sort, Carolina està bé. Sembla ser que estava assoles en l'excavació revisant uns papers, quan hi va haver una solsidea i un despreniment. Unes roques li van caure al damunt, deixant-la atrapada i no es podia menejar.

PILAR

Ai, senyor! Pobreta.

ENCARNA

Amb molt d'esforç va poder moure un braç (*fa el gest*) i traure el mòbil, que per sort portava damunt - sempre porta el mòbil damunt-, per tal de demanar ajuda.

PILAR

Doncs sort que sempre està pendent del mòbil.
Bona jugada!

ENCARNA

Sí. Ella sabia que trobaria a son pare en la filà, i va ser Iñaki qui finalment va avisar al 112. Tanmateix, encara va ser més ràpid Michael, que va eixir corrent com un llamp. Va pujar pel carrer Oliver i pel barranc de Trencacaps fins al Castellar, més ràpid que l'helicòpter de rescat. Així va traure Carolina de baix les pedres i li va fer companyia fins que van arribar els bombers per traslladar-la a l'hospital.

En estos moments, tots els alumnes i el professor de ioga han deixat ja estar la pràctica i estan escoltant la història atentament.

ENCARNA

Ui, perdó.

REMIGIO

No, tranquil·la, continua. I després, que?

Remigio s'alça un moment, ix per l'esquerra.

ENCARNA

(dirigint-se ara a tots els de la classe)

En fi, tot ha quedat en un ensurt i una doble fractura de tibia i peroné. El major esglai se l'ha emportat

Felo, que quasi s'ofega. Sort que estava Michael allí. Des del dissabte passat, l'home ha afegit una nova estampeta a la seua cartera. Ara porta, a més de Sant Jordi, Don Bosco i Maria Auxiliadora, una foto de l'heroi de la jornada, Michael, el salvador de Carolina i d'ell mateix.

PILAR

No m'ho crec.

Remigio torna amb uns perolets de rosetes que acaba d'escalfar i estan tots en la classe escoltant i participant de la conversa.

ENCARNA

(Ara és la reina de la tertúlia)

Ara el meu Felo està encantat amb la cultura anglosaxona! Diu que vol aprendre anglès i que voldria provar el 'fichanchips' eixe raro que mengen allí. Fixa't si serà forta la cosa, que hui ha suspès la reunió que tenien de Junta! perquè s'ha quedat en casa mirant vols barats a Londres, i remugant pels preus dels hotels.

PILAR

Açò és molt fort, Encarna.

REMIGIO

Però molt fort.

PILAR

Mira, mira'm el braç: "la gallina de piel"

REMIGIO

Jo pense que ara hauríem de seure còmodament ahí
baix al bar de Sento, i ens ho tornes a contar però
més espaiet, amb un te roig de gingebre.

PILAR

I no pot ser un gotet de llet i dos esparteros?

REMIGIO

Sí, pot ser.

PILAR

Au, anem a fer el "saludo al espartero"

ENCARNA

(a Pilar)

I a lo millor un xupitet d'herbero, podria ser?

PILAR

Chssss. Tu no digues res, i en arribar ja vorem. Ai, quina alegria, amiga. Quina alegria! Que te'n vas a Londres!

(Van eixint tots per la dreta)

ENCARNA

Mare, no sé. De moment vaig a berenar que ja està bé.

PILAR

Tens raó, xica. Dia que passa, no torna!

I xen tots de l'escena.

ESCENA 8

Diumenge de Glòria

S'obre el teló i apareix, una altra vegada, la sala d'actes de la Universitat.

***Carolina** i **Michael** estan darrere el faristol presidint l'acte per a tota la premsa local i poders fàctics. Ella porta una cama enguixada i crosses, però molt contenta, exultant d'alegria. Michael sembla molt nerviós; no és normal en ell. En les cadires estan els periodistes: **Ismael** i **Gabriel**.*

*Entra **Felo** vestit de Glorier. **Encarna**, **Carlos** i **Roberto**, molt mudats, clarament venen del dinar de Glòria. Entren **Pilar** i **Iñaki** també. Hi ha molta expectació, la situació té un aire d'importància. Fins i tot han vingut els músics de la banda, **Pablo**, **Pablo** i **Jordi**, asseguts amb els seus instruments a la part dreta de l'escenari (on solia estar la taula exposant les restes arqueològiques).*

FELO

Ens posem per ací?

ENCARNA

Sí, carinyo, Ací mateix. I calladet, eh? Mut. No emprenyes, que hui és un dia molt important per a la xiqueta.

FELO

Eh, clar que mut. Qui t'has pensat que soc jo?

ROBERT

Doncs eres un tio que va a la roda de premsa de la seua filla vestit d'alcodiano.

CARLOS

Si encara porta la porra en la mà, de quan estàvem formant en la filà fa una estona!

FELO

A vore, *perots*. Un respecte, vosaltres dos, eh. Que hui és Dia de Glòria, i jo soc el glorièr, i no pense llevar-me este trage fins a la mitjanit.

IÑAKI

Mira, como la Cenicienta.

ENCARNA

Va, calleu tots, que ja va a començar.

Tots guarden silenci. La banda interpreta una fanfàrria ominosa anunciant que Carolina i Michael van a parlar. Tot plegat és molt aparatós.

CAROLINA

Bon dia de Glòria a tots. Enhorabona als gloriers. Com havíem avançat, ens retrobem hui ací per comunicar de nou els detalls de la investigació abans de partir cap a Londres a presentar les conclusions davant el comitè de la BAAH. Gràcies a tots per vindre en un dia tan assenyalat.

MICHAEL

Hem d'explicar que la *ruecerca* se'ns havia complicat, *peurquè* no podíem justificar que un sol home *poguerua* ser cuiner, caçador, cultivar cereals, *fabruicar àmforues*, tocar música, construir cases i *decoruar*-hi les parets. Però per sort, les *pruoves* d'ADN han confirmat les nostres sospites i s'ha demostrat que l'home trobat al Castellar era efectivament, a una nova espècie del gènere Homo, diferent de l'Homo Sapiens.

(Entre el públic hi han gestos de victòria, com si celebraren un gol de l'Alcoyano)

CAROLINA

A més, la Intel·ligència Artificial americana ha processat totes les dades de la investigació i ha arribat a una conclusió: el primer home alcoià, tot i ser molt emprenedor i artista, molt avançat a la seua època, va fracassar.

(Mentre Carolina parla, va passant imatges en la pantalla per il·lustrar el que està explicant).

Sembla que estava tan orgullós i tan ben pagat de si mateix, que mai va pensar en que hi havia un món més enllà de l'Ull del Moro i la Serreta. Mai va voler conèixer què hi havia a altres assentaments propers i, si venien visitants, els ignorava o els menyspreava,

(mira de reüll a Felo, que es dona per atudit)

perquè sempre pensava que només el que ell feia era bo, encertat o, almenys, sempre seria millor que qualsevol cosa que poguera vindre de fora.

MICHAEL

La població de l'Homo Alcodianus mai es va *ruelacionar* amb altres poblacions. Tots els seus *gruans* invents i les seues magnífiques *crueacions*

es van quedar ací tancades entre el Salt i l el
Castellar. Tot allò va *morir* ací amb ell.

*Amb aquesta trista reflexió, un sentiment fosc
comença a apoderar-se del públic.*

CAROLINA

Arribats a aquest punt, m'alegra molt comunicar-vos
que, amb aquesta nova informació, la BAAH i tota la
comunitat científica internacional estaran d'acord a
certificar que la troballa del Castellar correspon,
efectivament, a un membre de una nova espècie,
que hem decidit batejar, ja oficialment, com HOMO
ALCODIANUS.

(Aplaudiments)

CAROLINA

I més concretament, les restes fòssils que hem
trobat corresponen al cos d'una dona! “Mariola” és
el seu nom, la mare de tots els alcoians. La
fundadora de l'alcoiania! Puc dir que aquesta és la
fita científica més important que ha ocorregut mai a
Alcoi, i una de les més importants del món.

El públic esclata en elogis i aplaudiments. S'abracen entre ells i es feliciten. Carolina accepta totes les alabances.

Una vegada callats els aplaudiments, Michael demana atenció.

MICHAEL

Per favor, un moment. Vull *apruofitar* aquest instant d'*alegruia* per fer un anunci molt *impourtant*.

(Carolina està sorpresa, açò no estava en el guió)

*Desprués d'estes setmanes que he passat a Alcoi en casa de Felo, Encarna i Caruolina, i després de l'ensurt patit el passat dissabte, he aprués que la vida són *quatru* dies i que cal viure el moment, ser valent i lluitar per allò que estimes. Per això vull fer una petició davant de tots.*

Tot seguit, s'agenolla als peus de Carolina i trau una capseta de la butxaca de la jaqueta. Tots queden parats i s'escapen "ohs" i "ahs". Felo es queda tot gelat i Encarna li estira de la mànega al seu home, emocionada.

MICHAEL

Carolina. Vols casar-te amb mi?

CAROLINA

Sí, sí. Ai, clar que sí!

MICHAEL

Felo, Encarna, esteu convidats a vindre amb nosaltres a Londres. Vos ensenyaré tota la ciutat i anirem a conèixer els meus pares, també.

FELO

Ai la mare que va. Serà de veres, Encarna?

ENCARNA

Serà de veres, Felo. Anem a vore el Big Ben, i la Trafalgar Square.

FELO

Però açò és molt gran, amics! Açò cal celebrar-ho. (A *la banda*) Pablo, Pablo. Toqueu alguna cosa, ràpid.

PABLO

Home, aixina com vas vestit, només podem tocar-te la teua marxa, no?

FELO

Vinga va. Formeu tots, que arranque.

Felo, borratxo d'emoció, comença a fer el cabo, convidant a tots i totes a formar l'esquadra. Michael després demanarà el relleu i, ara molt més relaxat i fluït, demostrarà unes habilitats magnífiques amb la porra. En acabar, tots el trauran d'escena en braços cridant "Torero, torero" mentre Felo crida al públic, ple d'emoció:

FELO

Ai, quina alegria! Visca Alcoi! Visca Sant Jordi! I visca Michael, l'autèntic Homo Alcodianus!

Es tanca el teló.

ESCENA 9

Salutacions

S'obri el teló.

Quan els actors ixen a saludar, sona la tornada de la cançó de Shrek "I'm a believer". En la pantalla de darrere ixen fotos del viatge familiar a Londres, on veiem els protagonistes visitant els llocs més emblemàtics de la capital britànica i coneixent els pares de Michael. També veiem fotos de la boda de Michael i Carolina en el Circulo Industrial: els nuvis, els pares, els convidats...

Els actors van eixint un a un, saluden sobre l'escenari i assenyalen la pantalla on se'ls veu a ells mateixos en les fotos ben mudats, en actitud festiva, ballant i brindant. Després veiem fotos de Carolina i Michael en el viatge de noces a Eurodisney i, finalment, tots dos amb un bebè al braç vestit d'alcodianet i el lema:

CONTINUARÀ...

FILÀ ALCODIANOS**GLORIERS MAJORS**

- 1960 *Jorge Segura Picher*
1961 *Julio Iváñez Martinet*
1962 *Salvador Doménech Llorens*
1963 *Enrique Borrás Insa - Rafael Ferrándiz Soler (partidor)*
1964 *José Llorca Llodrá*
1965 *Rafael Carbonell Carbonell*
1966 *Rafael Ferrándiz Soler*
1967 *Carlos Mora Jover*
1968 *Antonio Alós Segura*
1969 *Carlos Ferrándiz Soler*
1970 *Julio Martínez Carbonell*
1971 *Rafael Ferrándiz Soler*
1972 *Vicente Gisbert Torregrosa*
1973 *Julio Iváñez Martinet*
1974 *Adolfo Seguí Olcina*
1975 *Jorge Llácer Silvestre*
1976 *Francisco Seguí Peidro*
1977 *Eduardo Pascual Ribes*
1978 *Miguel Pérez Peidro*
1979 *Miguel Jover Mompó*
1980 *Roque Cantó Soler*
1981 *Enrique Galbis Aracil*
1982 *Francisco Agudo Valdés*
1983 *Francisco Abad Fuentes*
1984 *Rodolfo Abad Gosálbez*
1985 *Antonio Vilaplana Alcaraz*
1986 *José Colomina Agulló*

- 1987 *Luis Sirvent Llácer*
1988 *Francisco Doménech Lorente*
1989 *Jaume R. Segura Frau*
1990 *Francisco Ferrero Boronat*
1991 *Antonio Brotóns Soriano*
1992 *Francesc J. Pérez Climent*
1993 *Jorge Abad Carbonell*
1994 *José Tomás Miró Doménech*
1995 *Ángel Juliá Olcina*
1996 *Miguel Ugeda Company*
1997 *Jorge Segura Giner*
1998 *José Luis Miralles Cortés*
1999 *César Puig Pereto*
2000 *Francisco Serra Llopis*
2001 *Jordi Pascual Armiñana*
2002 *José Ignacio Hilario Domínguez*
2003 *Adolfo Laliga Calvo*
2004 *Jorge Martínez Llodrá*
2005 *José I. Payá Mayor*
2006 *Marcos Muñoz Beltrá*
2007 *Jorge Reig Boronat*
2008 *Enrique Company Llopis*
2009 *Eduardo Aracil Corella*
2010 *Enrique Jorge Llácer Linares*
2011 *Máximo Fajardo Navarro*
2012 *Fco. Javier Monllor Montava*
2013 *Bruno Antonio Mata Castelló*
2014 *Miguel Pastor Martí*
2015 *Claudi Jordi Sempere Pastor*
2016 *Carlos Gisbert Pérez*

2017 *Francisco José Aguilar Olcina*

2018 *José Luis Boronat Fuster*

2019 *Luis Moisés Casa Miró*

2022 *José Roberto Peidro Belda*

2023 *Jordi Lluís Seguí Romà*

2024 *Lluís Pascual Masiá*

2025 *José Manuel Martí Blanes*

2026 *Jorge Javier Tendero Carbonell*

GLÒRIA CENTENÀRIA 1976

1976 *Antonio J. Linares Selles (alcodians antics)*

1976 *Juan Llopis Jornet (àngeles)*

GLÒRIA HISTÒRICA 2006

2006 *Enrique Galbis Aracil (caballeria lanceros)*

GLORIERS INFANTILS

1965 *Josep Pascual Armiñana*

1966 *Josep Pascual Armiñana*

1967 *Josep Pascual Armiñana*

1968 *Jorge Segura Giner*

1969 *Jordi Lluís Seguí Romà*

1970 *Jordi Lluís Seguí Romà*

1971 *Rafael Ferrándiz Olcina*

1972 *Rafael Carbonell Pardo*

1973 *Juan Enrique Llopis Micó*

1974 *Jorge Valentín Martínez Juan*

1975 *Fernando Payá Mayor*

1976 *Javier Nebot Cerdá*

1977 *Jorge Martínez Llodrà*

- 1978 *Adolfo Seguí Miró*
1979 *Antonio Alós Simó*
1980 *Rafael Gisbert Payá*
1981 *Jorge Seguí Miró*
1982 *Julio Jorge Iváñez Seguí*
1983 *Alberto Alberola Romá*
1984 *Luis Vañó Jordá*
1985 *Jorge Llácer Moltó*
1986 *Carlos Gisbert Pérez*
1987 *Jorge Abad Pérez*
1988 *José Vte Ferrero López*
1989 *Jordi Segura Micó*
1990 *David Miralles Bonet*
1991 *Marcos Muñoz Trelis*
1992 *Miguel Pastor Balart*
1993 *Óscar Boronat Fuster*
1994 *Adrián Vilaplana Company*
1995 *Juan I. Gonzalo Laliga*
1996 *Ignasi Santacreu Balaguer*
1997 *Jorge Serra Carbonell*
1998 *Jorge García Vilaplana*
1999 *Hugo Pastor Balart*
2000 *Pablo Muñoz Trelis*
2001 *Jordi Seguí Orejuela*
2002 *Jorge Verdú Ferrando*
2003 *Mario Gomar Alba*
2004 *Pablo Sirvent Pla*
2005 *Mauro Ugeda Botella*
2006 *Mauro Sirvent Jordá*
2007 *Ignacio Andrés Ces*

2008 *Jordi Cantó Esteve*
2009 *Mauro Seguí Orejuela*
2010 *Pepe Payá Botella*
2011 *Mauro Pérez Estevan*
2012 *Pablo Miró Lara*
2013 *Enric Llácer Angulo*
2014 *Nicolás Ruiz Verdú*
2015 *Unai Hilario Palomares*
2016 *Jordi García del Moral*
2017 *Mauro Miró Lara*
2018 *Pablo Pérez Estevan*
2019 *Elena Llácer Angulo*
2022 *Jaume García del Moral*
2023 *Thaïs Santonja Aracil*
2024 *Javier Arjona Moreno*
2025 *Amets Lucas Segura*
2026 *Erik Gisbert Sanchís*

SERGEANTS MAJORS

2005-2008 *Juan Abad Lillo (cristià)*
2011-2014 *Carlos Mateo González (moro)*
2023-2026 *Jordi Seguí Orejuela (cristià)*

SERGEANTS INFANTILS

2015 *Nicolás Cano Cantó (moro)*
2022-2023 *Juan Abad Llopis (cristià)*
2024-2025 *Ona Santonja Aracil (cristià)*

